

[Levinsen.]

baade ad Lovgivningsmagtens Vej og gennem de faglige Organisationers Arbejde. Der er vel ikke mange uden for Landbruget og sikkert heller ikke saa forfærdelig mange inden for Landbruget, som vil hævde, at de her skildrede Arbejdsvilkaar af det sjællandske Landbrugs Organisationer er ordnet paa rimelig og forsvarlig Maade.

Tredie Næstformand (A. M. Hansen):

Det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit har Ordet for en kort Bemærkning.

Inger Gautier Schmit: I Anledning af den sidste ærede Talers Udtalelser om Landarbejdernes Kost vil jeg gerne have Lov til at komme med en Indsigelse. Det er uheldigt, hvis det bliver den almindelige Opfattelse, ikke mindst i Byerne, at man ude paa Landet gennemgaaende giver sine Medarbejdere en slet og utilstrækkelig Kost. Jeg tror, intet kan være mere urimeligt. Hvis man faar en Kostundersøgelse, hvad der jo paatænkes, og sammenligner den Kost, man giver sine Medarbejdere paa Landet, med den, de fleste Arbejderfamilier lever af inde i de store Byer, tror jeg i høj Grad Sammenligningen vil falde ud til Fordel for den Kost, Landarbejderne og de, der arbejder i Landbruget, faar.

Jeg synes derfor ikke, det skal staa uimodsagt, naar det ærede Medlem Hr. Levinsen prøver at fremstille det saadan, at det jævnlige kan konstateres, at Landbrugets Medhjælpere faar en daarlig Kost. Det drejer sig her om rundt regnet 200 000 Hjem, og det skulde være mærkeligt, om man ikke — navnlig naar man provokerer en vis Utilfredshed — skulde kunne fremdrage et uheldigt Tilfælde med mulig fordærvet Kost; det kan jo være Varmen eller andre Ting, der har foraarsaget det. Jeg maa som en Husmoder, der kender Forholdene rundt omkring i danske Hjem godt, sige, at hvis der er nogen Kvinde, som forstaaer sig paa Husvæsen, som fra Barndommen er opvænnet til at lave ordentlig Mad, og som har Raastofferne ved Haanden, om jeg saa maa sige, ganske anderledes end Husmoderen i Byen, er det netop Kvinden i Landbruget. Naar jeg iagttager den Omhyggelighed og Rigelighed, hvormed man giver sine Medarbejdere Kost alle de Steder, jeg kender, synes jeg, det er uretfærdigt at fremsætte Paastande, der giver det Udseende af, at vor Landbostand er karrig og giver deres Medhjælpere en daarlig Kost. Maa jeg i denne Forbindelse tillige pege paa, at vi nu gennem Skolekøkkenundervisningen

Landet over yderligere dygtiggør Kvinderne til deres Husmoderarbejde, saadan at man ad den Vej prøver at gøre den Kost, som den danske Befolkning faar i det daglige Liv, saa god som muligt. Disse Bestræbelser maa Landarbejderne jo ogsaa glæde sig over.

Jeg vil i øvrigt gerne spørge, om der er Kvinder i det ærede Medlems Bestyrelse, thi jeg maa mene, at hvis det kun er Mænds Sagkundskab, man her holder sig til, saa mangler der noget. Naar det gælder Mad, vil jeg gerne høre en Kvindes Ord.

Tredie Næstformand (A. M. Hansen):

Det ærede Medlem Hr. Jensen-Broby har Ordet for en kort Bemærkning.

Jensen-Broby: Da jeg skal til Møde Kl. 4, har jeg ikke Tid til at gaa ind i en Debat med det ærede Medlem Hr. Levinsen, men jeg skal senere komme tilbage til Spørgsmaalet, idet jeg vil blive indtegnet som Taler. Jeg ønsker kun allerede paa nuværende Tidspunkt at fremhæve den Kendsgerning, at den Gaard, som det ærede Medlem omtalte, ikke tilhører de sjællandske Landboorganisationer.

Tredie Næstformand (A. M. Hansen):

Det ærede Medlem Hr. Laurits Pedersen har Ordet for en kort Bemærkning.

Laurits Pedersen: Vi hørte nu af det ærede Medlem Hr. Levinsen en meget stærkt klassepræget, fagforeningsdikteret Tale mod det danske Landbrug, og man mærkede paa hele Tonefaldet i det ærede Medlems Tale, at han nærrede det inderligste Had til Gaardmandsstanden, der beskæftiger dansk Ungdom. Det er selvfølgelig meget let blandt de Tusinder af Hjem, der beskæftiger dansk Ungdom, at finde uheldige Eksempler paa, at de, der skal beskæftige denne Ungdom, ikke forstaaer at gøre det paa rette Maade, og som maaske heller ikke forstaaer, at dansk Ungdom i vor Tid har Krav paa at faa anvist Værelser af en saadan Beskaffenhed, at Medhjælperne kan være tjent med dem. Jeg kan forsikre det ærede Medlem om, at ude i Landdistrikterne, hvor vi kender disse Hjem, vender vi dem Ryggen. De bliver saa sandelig ikke højagtede, tværtimod. Jeg kan ogsaa forsikre det ærede Medlem om, at naar man har den Indstilling, som det ærede Medlem gav saa stærkt Udtryk for fra denne Talerstol, egner man sig ikke til at tilvejebringe Forstaaelse mellem Arbejder og Arbejdsgiver. Det egner det ærede Medlem Hr.